

- 3) Er der tale om en sag om kontraktforhold i henhold til kompetenceforordningens artikel 5, nr. 1), litra a), når forbindelsen mellem de stridende parter kun består i en indirekte forbindelse, som udgøres af et koncernmoderselskabs 100 % ejerskab af kapitalen i begge de i retsstriden involverede parter?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 15. oktober 2010 — Centre hospitalier universitaire de Besançon mod Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Sag C-495/10)

(2011/C 30/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Sagsøgt: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 ⁽¹⁾ henset til bestemmelserne i dets artikel 13 anvendelse af en ansvarsordning på grundlag af den særlige situation for patienter på offentlige sundhedsinstitutioner, for så vidt som denne ordning bl.a. anerkender en ret for patienterne til at modtage erstatning fra disse institutioner, også selv om disse ikke har begået nogen fejl, for skader, der skyldes defekter ved de produkter og apparater, de anvender, uden at dette dog berører institutionens mulighed for at rejse erstatningskrav over for producenten?
- 2) Begrænser direktivet medlemsstaternes mulighed for at fastsætte ansvaret for personer, der i forbindelse med en tjene-

steydelse anvender defekte apparater eller produkter og derved forvolder skader på modtageren af ydelsen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/374/EØF af 25.7.1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 210, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht (Tyskland) den 21. oktober 2010 — Rico Graf og Rudolf Engel mod Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt

(Sag C-506/10)

(2011/C 30/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rico Graf og Rudolf Engel

Sagsøgt: Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt

Præjudicielt spørgsmål

Er § 6, stk. 1, litra a), i Baden-Württembergs Ausführungsgesetz zum Grundstücksverkehrsgesetz und zum Landpachtverkehrsgesetz (lov til gennemførelse af lov om handel med landbrugsjord og af forpagtningsloven) i affattelsen af 21. februar 2006 (Gesetzblatt, s. 85) forenelig med Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT 2002 L 114, s. 6

Sag anlagt den 25. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Koninkrijk der Nederlanden

(Sag C-508/10)

(2011/C 30/23)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande og R. Troosters, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/109/EF⁽¹⁾, og følgelig sine forpligtelser i henhold til artikel 258 TEUF, idet det afkræver tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, der ansøger om status som fastboende udlænding, høje og urimelige gebyrer.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen finder, at et gebyr på 201 til 830 EUR, afhængig af det konkrete tilfælde, for at behandle en ansøgning om tilkendelse af status som fastboende udlænding er uforholdsmæssigt i forhold til de 30 EUR, som en unionsborger skal betale for en opholdstilladelse. En sådan sagsbehandling kan derfor ikke betegnes som »rimelig«. Efter Kommissionens opfattelse kan så høje gebyrer, uanset om de udgør et vederlag for omkostninger, der reelt er afholdt, være et middel »til at hindre udøvelse af opholdsretten« som omhandlet i 10. betragtning til direktivet og på denne måde have en afskrækkende virkning på tredjelandsstatsborgere, der ønsker at gøre brug af de rettigheder, som direktivet tillægger dem. Det taler endvidere for denne opfattelse, at Kommissionen modtager klager fra borgere i denne forbindelse.

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16, s. 44).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26. oktober 2010 — Josef Geistbeck og Thomas Geistbeck mod Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sag C-509/10)

(2011/C 30/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Josef Geistbeck og Thomas Geistbeck

Sagsøgt: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267, stk. 1, litra b), og stk. 3, TEUF følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (herefter »sortbeskyttelsesforordningen«)⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (herefter »udsåningsforordningen«)⁽²⁾:

a) Skal den rimelige godtgørelse, som en landbruger skal betale indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse i henhold til sortbeskyttelsesforordningens artikel 94, stk. 1, for udnyttelse af en beskyttet sort til produktion af formeringsmateriale, og som ikke har opfyldt de forpligtelser, der er fastsat i sortbeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 3, og udsåningsforordningens artikel 8, beregnes på grundlag af det gennemsnitlige beløb, der opkræves for produktion på licens af en tilsvarende mængde formeringsmateriale af beskyttede sorter af den pågældende planteart i samme område, eller skal det i stedet beregnes på grundlag af det (lavere) beløb, der skal betales for lovlig produktion i henhold til sortbeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 3, fjerde led, og udsåningsforordningens artikel 5?

b) Såfremt der alene skal betales vederlag for lovlig dyrkning:

Kan indehaveren af sortsbeskyttelsen i den anførte situation, hvor en enkelt, culpøs overtrædelse har fundet sted, beregne et samlet beløb for den skade, der skal erstattes i henhold til sortbeskyttelsesforordningens artikel 94, stk. 2, på grundlag af gebyret for meddelelse af en licens til produktion af formeringsmateriale?

c) Kan der, eller skal der endog ved fastsættelse af den rimelige godtgørelse, der skal betales i henhold til sortbeskyttelsesforordningens artikel 94, stk. 1, eller den yderligere erstatning, der skal betales i henhold til sortbeskyttelsesforordningens artikel 94, stk. 2, tages hensyn til en særlig kontrolindsats, som udføres af en organisation, der varetager et stort antal rettighedshaveres rettigheder, således at der tilkendes et vederlag på det dobbelte af den sædvanligt aftalte godtgørelse eller af det vederlag, der skal betales i henhold til sortbeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 3, fjerde led?

⁽¹⁾ EFT L 227, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 173, s. 14.